

Enigmística

Màrius Serra

MariusSerra@verbalia.com

Quasibolo

Ja hem parlat alguna vegada de José Antonio Millán, un autor madrileny que viu i treballa a Barcelona. Expert en lingüística i implicat en la revolució dels mitjans digitals des del primer moment, Millán ha fet una deriva curiosa. Li recordo alguns relats notables –*Sobre las brasas* (Sirmio, 1988) i *Nueva Lisboa* (Alfaguara, 1995)–, però d'uns anys ençà ha abandonat la ficció novel·lística i es dedica a d'altres quefers, sempre relacionats amb el llenguatge, que es poden seguir al seu web www.jamillan.com, un espai digital de referència en l'àmbit hispà.

Els seus dos últims llibres traspuen originalitat. D'una banda, a *Flor de farola* (Melusina, 2006) edita, estudia i interpreta, com si fossin manuscrits medievals, 17 escrits que troba pels carrers: una antologia de textos al marge. Millán els reproduïx un per un en facsímil i els es cruta amb mirada d'entomòleg: n'obre una fitxa amb les dades tècniques –suport, mida, mitjà, reproducció, fixació, lloc, data i publicació primera– i n'extreu conclusions interessantíssimes. Una de les disset flors, per exemple, és un rètol de paper, 9,1 x 7,2 cm, fotocopiats, enganxat als fanals, localitzat el 2 de març del 1998 en diversos punts de Barcelona (Bonanova, Muntaner amb Laforja, Via Laietana...), que adverteix de les maldats d'un matrimoni de dentistes sud-americans.

José Antonio Millán saluda uns coneguts al metro.

SERRES

L'altre llibre recent de Millán és *Quasibolo (la vida casi normal del señor de la señal)* (Serres, 2007), que he tingut el plaer d'adaptar al català per a la mateixa editorial com *Quasibolo (la vida quasi normal del bon home del senyal)*. Millán torna a partir de les troballes que li brinda el carrer. En aquest cas, pictogrames, signes comercials i pintades on apareix la figura humana. Amb aquest material, documentat escrupolosament al final del llibre, Millán basteix un personatge universal: Quasibolo. La seqüència de pictogrames li permet establir-ne la biografia, presentada en format d'auca amb els preceptius rodolins. D'un senyal de se-

ient prioritari per a embassades a l'aeroport de Tòquio ("Quasibolo al món arriba / d'una mare ben activa"), fins a un llit que sembla un taüt en un senyal d'habitacions a Santiago de Compostel·la ("I aquesta vida normal / té sempre el mateix final"), passant per diverses proves de maduresa: "Si vol menjar-se una rosca / haurà d'afuixar la mosca" (senyal de pagament de la zona blava de Barcelona), "Al final de cada mes / no li paguen quasi res" (pintada contra el Fòrum 2004) i "De vegades torna al niu / sense saber com es diu" (instruccions en cas d'incendi a Alacant: "Si troba fum, ajupi's"). Benvingut, Quasibolo!

Poesia

Ferran Margarit

Cavaller de la llum
L'estel i les onades
Edicions Cedel

*Sóc enemic de la boira,
sóc cavaller persistent.
I faig trencadissa de llances,
per un món més plaent.*

*Busco la terra promesa,
on tot és clar i transparent.
No em plau l'obscura proposta,
que vull la llum de l'orient.*

*No cavalco vers la plana,
sinó vers la neu lluent.
No vull beure aigua mansa,
més aviat aigua naixent.*

*Sóc fugitiu del misteri,
i em plau el fet evident.
Sóc exiliat de la fosca,
i a la llum vull ésser present.*

El poeta Ferran Margarit. SP

Càpsula

Carles
Hac Mor

*Una pira
joiosa*

Al llibre *La llibertat o l'amor!*, del paladí de l'onirisme Robert Desnos, traduït per Sixte Marcos i Ricard Ripoll (March Editor), l'energia de les lletres arrengrades va pujant de to d'una ratlla a l'altra fins que fuig del text per impedir-ne la lectura. I llavors l'energia, en no llegir, en rampa el lector, l'enteniement del qual surt disparat cap a indrets de tot arreu, d'on només pot tornar tot saltant-se unes quantes pàgines. Aquesta llanterna literària passa a ser forat negre a la primera ratlla i, ben aviat, el seguit de mots descontrolat desbasteix, al magi destarotat del lector, una escriptura sense intenció ni voluntat, no sotmesa a cap economia ni a cap política. És a dir, la lectura genera tanta lectura que aquesta ho deixa de ser per esdevenir, elèctricament i sense cables, un desvari únic a cada intent de posar-se a llegir. Això el fa un llibre per sempre, inconsumible, inabastable, un degenerador d'idees vagues que es desconcreten en altres vaguetats sense sostre i sense parets sota bigues inexistents però que hi són. Tothom l'hauria de tenir sempre a mà, aquest objecte textual, una teia que ho encén tot, que canvia el món i transforma la vida.

El quiosc

Pepo Tamarit

Jaç
Número 14

Grup Enderrock
Barcelona, primavera, 2007
6 euros

La revista de jazz catalana, que consolida la seva bona qualitat de continguts i edició número a número, ens ofereix entrevistes a Carlo Actis i Dato Baldo Martínez, la contrabaixista italiana Giulia Valle i el saxofonista Joe Lovano, a més de la llista dels guardonats amb els premis Enderrock de jazz: el millor disc ha estat considerat *In a Sentimental Groove*, d'Ignasi Terraza Trio; el millor solista, Horacio Fumero; la millor nova proposta, *Vola'm a sa Lluna*, de Cris Juanico, i el millor disc internacional, *New Flamenco Sound*, de Chano Domínguez.

Segell
Número 2

Leonard Muntaner, Editor
Palma, gener-juny, 2006

Revista d'història i cultura jueves en format llibre (330 pàgines), de periodicitat semestral, que, pel seu format i contingut, s'edita a temps passat. Inclou articles i estudis com ara *Creativitat literària des escriptors jueus (i xuetes)* (Antoni Serra), *L'aljama de Mallorca: organització i cultura* (Rosa Planas), *Els xuetes i alguns noticiaris mallorquins del segle XVIII* (Ramon Rosselló) i *Abans de l'alba. Bachmann i Celan. L'amor cortès enfront de l'extermini nazi* (Arnau Pons), a més d'una agenda d'activitats i notes sobre cinema i arts plàstiques.

Quimera
Número 280

Ediciones de Intervención
Cultural SL
Mataró, març, 2007
5 euros

Aquesta destacada revista de literatura ens ofereix un dossier coordinat per Jordi Carrión dedicat a l'autor argentí Ricardo Piglia (Adrogué, 1940). Els articles d'aquest dossier són *El destello fotocopiado* (Jordi Carrión), *Descifrar el arte de narrar* (Enrique Vila-Matas), *RP2. Experiencia, escritura y narración en 'Prisión perpetua'* (Virginia Rodríguez), *La voz y la letra. Política y poética en la literatura de Ricardo Piglia* (Eduardo Bercera), *Dos invasiones* (Vicente Luis Mora), a més d'una entrevista a l'autor, que signa l'article *Novela y complot*.